

Lonen niet omlaag, maar bijdrage van andere inkomens omhoog (28.6.12)

Net voor de Europese Top gaf de Gouverneur van de Nationale Bank van België (NBB) vandaag zijn indexstudie vrij. Die studie geeft, net als de Europese aanbevelingen en zoals verwacht, munitie aan hen die de crisis willen laten betalen door loontrekkenden en sociaal verzekerden. Terwijl zij helemaal niet de oorzaak zijn van de financiële crisis. Laat het duidelijk zijn, het standpunt van het ACV over de index blijft wat het is: aan de automatische indexering van lonen en uitkeringen kan niet worden geraakt.

Voor de verbetering van de competitiviteit van concurrentiegevoelige sectoren is er een veel betere oplossing : een doelmatige én rechtvaardige verlaging van de loonlasten. Met een compensatie voor de sociale zekerheid door een rechtvaardiger bijdrage van andere inkomensgroepen. Want niet de lonen zijn te hoog, maar de lasten op lonen. Omdat andere inkomens geen correcte bijdrage leveren. Het ACV pleit niet voor een verhoging van de belastingdruk, maar voor een eerlijker spreiding van de belastingdruk. Het ACV verwijst opnieuw naar zijn relancevoorstellen die het eerder deze week lanceerde.

Als de inflatie een probleem is voor de loonkost, dan moet men dit aan de bron aanpakken. Door in een aantal sectoren de prijzen te drukken. En niet door werknemers, zieken, gepensioneerden, werklozen,... via gepruts aan de index koopkracht te doen verliezen.

Trouwens, indexeringsmechanismen worden in sectorale cao's afgesproken. En behoren dus tot de autonomie van de sectorale sociale partners, als onderdeel van het globale loonvormingsproces. Deze vrijheid van onderhandeling tussen werkgevers en werknemers wordt in de fundamentele IAO conventies gewaarborgd. Een belangrijke groep werknemers blijft trouwens nog altijd verstoken van indexering. In plaats van de indexering te beperken, moet het een recht worden voor alle werknemers.

Het ACV gaat niet mee in de steriele stoerdoenerij die de komende dagen zal worden opgevoerd. Steriel, omdat het regeerakkoord ondubbelzinnig de handhaving van de automatische indexering bevestigt. Dat geeft ruimte om het overleg te starten over andere, meer pertinente elementen van de NBB-studie, die wel een aanknopingspunt vinden in het regeerakkoord, of er minstens niet strijdig mee zijn:

- de prijsvorming van gas en elektriciteit (met zeer ondoorzichtige en complexe aanpassingsformules);
- de automatische prijsaanpassing in een reeks sectoren, zonder adequate koppeling aan de evolutie van de reële kosten: gas, elektriciteit, 25% van de diensten ook;
- de problemen van marktwerking, vooral in de energiesector, maar net zo goed de problemen die (overigens ook door Europa) worden gesteld voor een reeks dienstensectoren (van distributie tot vrije of gereguleerde beroepen);
- de Belgische zwaktes die het concurrentievermogen onder druk zetten: innovatie, vorming, structuur van het economisch weefsel, van de export .

Bovendien maakte de NBB ook veel interessantere studies, net als het Planbureau . Die studies krijgen echter onvoldoende aandacht. Neem de studie van NBB en Planbureau van vorig jaar over de alternatieve financiering van de sociale zekerheid. Of neem de studies van het Planbureau over een doelmatiger steun aan de bedrijven en over de optimalisering van de fiscale subsidies voor onderzoek en ontwikkeling. Laat ons in het relancedebat de conclusies te trekken uit die studies, met het oog op een doelmatige én rechtvaardige verlaging van de loonlasten. We herhalen: niet de lonen zijn te hoog, maar de lasten op loonarbeid. Omdat andere inkomens geen correcte bijdrage leveren. Daarover moet het relancedebat gaan!